

Un altre forn s'apaga a Ruplà 140 anys després

Josep Maria Dalmau, forner de Ruplà, es jubilarà quan gastí la llenya que li han dut i posa fi a un negoci que va engegar el seu besavi, el 1878

Josep Maria Dalmau, amb el forn de llenya instal·lat pel seu besavi al 1878 E.A.

El 1878, es va encendre per primer cop el forn Dalmau de Ruplà, quan el nombre d'habitants del poble era en el pic històric tendint cap al màxim de 473 habitants. 143 anys després d'aquell primer emprenedor, Pere Dalmau, el seu besnet Josep Maria anuncia que aviat plegarà del negoci, quan hagi consumit les darreres 10 tones de llenya de castanyer que, segons el costum, li van tornar a deixar a la fleca i que enguany, que tot just arriba la calor, està encara massa humida.

Josep Maria Dalmau, quarta generació del negoci, té 68 anys i després d'estirar l'hora de jubilar-se s'ha decidit a fer el pas: "La jubilació activa cobrant part del subsidi i reduint cotitzacions havia

estat un al·licient", explica. Es resistia a tancar el negoci, però la vida de flequer és dura, treballant sis dies a la setmana i especialment estressat cada divendres, perquè els dissabtes, amb la demanda de les segones residències, les tongades de pans, barres, llonguets i coques són interminables.

Els mesos de confinament, la feina ha davallat, admeten al forn. Ruplà té avui teòricament 273 habitants censats, i la demanda entre setmana davalla, per bé que arran del ressò del tancament anunciat i el relaxament de les restriccions de mobilitat fan més calaix. Dalmau ni es recorda de quan va començar a treballar –calcula que cap als 9 o 10 anys, "però això és com intentar recordar quan vas començar a caminar o a muntar en bicicleta", perquè era petit i a casa–. Però ara creu que és hora de començar a viure la vida dels altres, sense haver de dormir de dia i amb festius i vacances.

Entre la clientela, tristor. No és pas el primer forn que plega a la comarca, ni tristament l'últim. A Sant Feliu de Guíxols, als antípodes del Baix Empordà, Crisant Solà va fer el mateix al febrer de l'any passat.

Sense relleu generacionalEls manca relleu generacional, i encara que el local de Dalmau és de propietat, i ha rebut algunes ofertes per al traspàs del negoci, no les veu clares: "Molts en volen aprendre, però venen amb noves idees i es pensen que és bufar i fer ampolles", rebla.

En el fons, també hi pesa el punt d'honor de 140 anys fidels a una tradició d'enfornar, antigament amb feixines de pi, i amb un forn tradicional d'escopeta que s'ha d'anar carregant amb llenya fins que s'assoleix la temperatura idònia, separada dels pans i les peces que s'enfornen. Respecte a l'ús actual del castanyer, Josep Maria Dalmau explica que és una fusta "amb menys força que l'alzina" i millor per treballar-hi.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 31-05-2021, Pàgina 21

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1977518-un-altre-forn-s-apaga-a-rupia-140-anys-despres.html>